

Sygn. akt III Kow.1823/15wz

POSTANOWIENIE

Dnia 25.02.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Chojnicach – Mirosława Orłowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. – Oddział Zewnętrzny w C. wniosku **skazanej A. G. (G.) c. L.** i K. z d. K., ur. dnia (...) w P., skazanej prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w K. z dnia 16.02.2011r., sygn. akt IIK 109/10 za czyn z art.148§1kk, art.25§2kk na karę 8 lat pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w D. P.z dnia 28.08.2008r., sygn. akt IIK 117/08 za czyn z art.286§1kk, art.13§1kk na karę roku pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skazanej A. G. (G.) c. L.**;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. F. K. kwotę 147,60 zł. brutto (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazaną od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazana A. G. złożyła kolejiny wniosków o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia podnosząc, iż spełnione zostały przesłanki określone w art.77§1kk i art.78§1kk, podejmowała pracę na terenie aresztu i chce wrócić do rodziny.

Uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazana nabyła w dniu 28.02.2014r. Koniec kary przypada na dzień 27.08.2018r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazaną z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Sąd penitencjarny podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wynikające z postanowienia z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie II AKzw 866/12, iż „nie wszystkie okoliczności wymienione w art.77§1kk muszą zaistnieć kumulatywnie, niemniej jednak obowiązkiem sądu jest dokonanie kompleksowej ich analizy i dopiero wówczas sąd winien formułować względem skazanego prognozę społeczno-kryminologiczną”.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanej. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste

należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.) a także odpowiednio art. 214§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanej, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wykazu informacji sądowych w sprawie II K109/10, wywiadów kuratora z dnia 29.09.2009r., 13.05.2010r. oraz z dnia 23.05.2014r. wynika, że skazana od około 2 lat przed osadzeniem w zakładzie karnym pozostawała w związku z konkubentem, z którym często spożywała alkohol, dochodziło do awantur i rękoczynów. W opinii sąsiadów skazana zachowywała się poprawnie. Z uzasadnienia wyroku w sprawie II K 109/10 (k. 29) wynika że skazana w miejscu zamieszkania posiadała opinię negatywną.

Z opinii sądowno-psychiatrycznej z dnia 5.11.2009r. wynika, że u skazanej rozpoznano osobowość nieprawidłową.

Z opinii sądowno-psychologicznej z dnia 25.10.2009r. wynika, że u skazanej nie rozpoznano uzależnienia od alkoholu, stwierdzono natomiast osobowość znacznie niedojrzałą pod względem emocjonalnym i społecznym, z nasilonymi cechami neurotycznymi, chwiejną emocjonalnie, co sprzyja wyzwalaniu silnych reakcji uczuciowych o zmiennym charakterze.

Zatem, właściwości oraz warunki osobiste skazanej nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku.

Z informacji psychologa więziennego z dnia 22.05.2015r. oraz informacji psychologa więziennego z dnia 16.10.2015r. wynika, że skazana w rozmowie z psychologiem zidentyfikowała się z problemem, tj. nieradzeniem sobie ze złością. Przyznała, że ma skłonności do tłumienia i kumulowania złości, a nadto w różnych sytuacjach maskuje się i nie uzewnętrznia przeżywanych emocji, a w rezultacie często tłumie złość, która po spiętrzeniu w różnych momentach eskaluje. Skazaną cechuje osobowość niedojrzała.

Z opinii Dyrektora AŚ C. wynika, że skazana w czasie odbywania kary była 53 razy nagradzany regulaminowo. To oznacza że w okresie od ostatniego posiedzenia w przedmiocie warunkowego zwolnienia tj. dnia 24.06.2015r. skazana uzyskała 6 kolejnych nagród regulaminowych.

Przypomnieć należy, że skazana została 2-krotnie ukarana dyscyplinarnie. Obecnie, nie sprawia problemów wychowawczych i przestrzega porządku wewnętrznego. Wobec przełożonych zachowuje się regulaminowo. Ze współosadzonymi układa zgodne i bezkonfliktowe relacje. W warunkach izolacji, jest objęta zatrudnieniem na terenie jednostki. Angażuje się również w prace nieodpłatne w ramach regulaminowych 90 godzin na terenie aresztu. Zatem, nie budzi wątpliwości, że zachowanie skazanej, w warunkach izolacji więziennej, należy ocenić nadal jako dobre.

Wskazać jednak trzeba, że Dyrektor aresztu nie popiera wniosku skazanej wskazując na to, że skazana jest przygotowywana do sprawdzenia w systemie przepustkowym. To stanowisko w zakresie sprawdzenia skazanej w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW jest o tyle zasadne iż postawy skazanej w warunkach wolnościowych przed osadzeniem nie można uznać za prawidłowe.

Skazana w dniu 19.02.2016r. uzyskała 6 –cio godzinną przepustkę pod opieką córki. Z przepustki wróciła bez uwag. Stwierdzić jednak należy, że jednorazowy pobyt poza aresztem śledczym w warunkach bez nadzoru funkcjonariuszy SW nie uzasadnia przyjęcia, iż skazana przebywając na wolności potrafi przestrzegać zasad porządku prawnego (vide: Postanowienie z dnia 19.12.2006r. SA w K. sygn. II AKz w 984/06 oraz postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8.04.2013r. sygn. II AKz w 670/13, z dnia 9.04.2013r. sygn. II AKz w 674/13, z dnia 17.06.2013r. sygn. II AKz w. 2217/13, z dnia 7.01.2014r sygn. II AKz w 2843/13, z dnia 10.02.2014r. sygn. AKz w 137/14, z dnia 10.02.2014r. sygn. II AKz w 138/14, z dnia 17.02.2014r. sygn. II K AKz w. 196/14, z dnia 6.10.2014r. sygn. II AKz w 1947/14, z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKz w 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKz w 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKz w 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKz w 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKz w 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKz w 723/15).

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazaną przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanej, które mogą być przyczyną popełnienia przez nią kolejnego przestępstwa (vide: postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we W. sygn. II AKzW 709/04).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisów wyroków wynika, że skazana dopuściła się popełnienia czynów z art.148§1kk, oraz art.13§1kk w zw. z art.286§1kk. Z uzasadnienia wyroku (k.2v) wynika, że skazana na agresywną postawę pokrzywdzonego zareagowała agresją i ugodziła go nożem.

Wskazać trzeba, że popełnione przestępstwa dowodzą, iż skazana nie jest sprawczynią przypadkową. Za takim stanowiskiem przemawia ustalona karalność skazanej. Z informacji z KRK wynika, że skazana była 2-krotnie karana. Ponadto z postanowienia z dnia 2.12.2011r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazana w okresie próby popełniła kolejne przestępstwo. Zatem skazana nie potrafiła docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niej środka probacyjnego.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw oraz wnioski wynikające z wywiadu środowiskowego, opinii sądowo-psychiatrycznej, opinii sądowo-psychologicznej oraz informacji psychologa więziennego przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy jak skłonności do nadużywania alkoholu oraz zachowań agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

W tych warunkach wręcz za niezbędne jest sprawdzenie czy skazana potrafi należycie funkcjonować podczas pobytu poza aresztem śledczym i to bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW.

Bezspornym jest, że skazana nie potrafiła docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niej środka probacyjnego. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanej która oznacza jej stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKzW 429/06, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanej w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazana po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jej aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Bezspornym jest, że skazana w warunkach izolacji zachowywała się także dobrze. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów dobrego zachowania się skazanej w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okresów nagannej postawy i okoliczności popełnionych przestępstw.

Na obecnym etapie odbywania kary brak jest podstaw do przyjęcia, uzasadnionego przypuszczenia, że skazana ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegała porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jej resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw.